

[Madsen-Mygdal.]

opgive at diskutere med ham. Naar det ærede Medlem virkelig tror, at det var en Affære, som tjente Forsvarssagen, tror jeg ikke, der er noget, der bider paa det ærede Medlem; har det ærede Medlems Parti samme Opfattelse, anser jeg en Diskussion i saa Henseende for ørkesløs.

Sluttelig skal jeg kun til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen — der jo følte en stor Glæde og Stolthed over Valgdagen og dens Resultater — sige, at der er nu ingen Grund for hans Parti til at lade denne Glæde og Stolthed gaa sig saa stærkt til Hovedet. Der er heller ingen Grund for det ærede Medlem til at overvurdere det store Flertal, Valgdagen har skabt. Jeg ser godt, at der i Regeringens Programerklæring tales om det store Flertal. Ja, det er paa 77 Stemmer. Hvis det er et stort Flertal, saa ved jeg ikke, hvordan et lille Flertal ser ud, saa er der ikke megen Forskel mellem et stort og et lille Flertal. Det plejer nu i øvrigt at gaa saadan, og saadan er det gaaet de sidste Gange, i 1920, 1924, 1926, 1929, at hver Gang Flertallet har skiftet, er det ikke i noget Tilfælde et stort Flertal, der er blevet skabt til den anden Side. Flertallet har hver Gang ligget tæt ved Halvdelen af Folketingets Stemmer, og det gør det ogsaa i Dag.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen skal give sig til at være Spaamand med Hensyn til, hvad der sker i Fremtiden, og jeg synes heller ikke, at det Flertal, der foreligger her, berettiger ham til at udtale med saa stor Sikkerhed, at det, der her er sket, er noget ganske særlig opsigtsvækkende i dansk Politik, noget, som aldrig vil blive gjort om igen. Tværtimod tror jeg ikke, det vil vare saa længe, inden Vælgerne ser, hvad der her er foregaaet, og at de vil gøre det om igen.

Christmas Møller: Den højtærede Statsminister var ikke meget villig til at besvare de Spørgsmaal, man stillede til ham, og den Fordel har den højtærede Statsminister jo i hvert Fald af at være gaaet over fra Oppositionsfører til Regeringschef, at hans Taler er meget betydeligt kortere i hans nye Egenskab end i den gamle. Men det var nu heller ikke saa meget, for at Talen skulde blive lang, at jeg bad om Svar paa nogle enkelte Spørgsmaal, og jeg vil da gerne stille Spørgsmaalene igen. Mit Spørgsmaal til den højtærede Statsminister — det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Lundberg jo ikke svarede paa —, det var dette, om der inden Valget, under Valg-

kampagnen, var faste Aftaler mellem Socialdemokraterne og de Radikale, eller om der ikke var det, og en saadan Klarhed synes jeg, det var meget naturligt for den højtærede Statsminister at skaffe til Veje.

Dernæst vil jeg sige til den højtærede Statsminister, at jeg hverken har forlangt af ham eller af Udenrigsministeren, at de skulde lægge et Tryk paa Traktatkommissionen. Jeg har paa mit Partis Vegne henstillet, nøjagtigt paa samme Maade, som jeg gjorde det under den forrige Regering, om man ikke fra Regeringsmagts Side kunde henvende sig til Traktatkommissionen og faa dette Arbejde fremskyndet. Jeg kan ikke tro andet end, at naar det er et Stykke Arbejde, som er udført efter Begæring fra et Partis Side, saa vil saavel den højtærede Statsminister som den højtærede Udenrigsminister meget gerne efterkomme dette Ønske, saaledes at man saa snart som muligt kan faa dette Materiale tilvejebragt.

Den højtærede Statsminister sagde endvidere — og det takker jeg ham for —, at der ikke var nogen Ændring i Socialdemokratiets Stilling med Hensyn til den færøske Politik. Det vil altsaa sige, at den højtærede Statsminister fastholder den Erklæring, han afgav i Landstinget den 26. Juni 1924 — Landstingstidende Sp. 411 —, i hvilken Statsministeren giver fuld Tilslutning til den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Statsminister havde fremsat i 1923. I denne Erklæring af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, den daværende Statsminister, af 26. Oktober 1923 — den staar Sp. 1156 i Folketingsstidende — hedder det — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat:

„For at undgaa enhver Misforstaaelse vil jeg dog fremhæve, at det fra Regeringens Side er en Forudsætning, at dette sidste Samarbejde maa foregaa i gensidig Erkendelse af, at saavel Grundloven som Rigssproget, det danske Sprog, skal bevares som fælles for hele Riget.“

Regeringen er ikke blind for det særlige Hensyn, der skyldes Færøernes Historie og Øernes særlige Forhold, hedder det umiddelbart forud, men Citatet er Kærnepunktet i Erklæringen.

Dette Standpunkt var den socialdemokratiske Regerings i 1924, dette Standpunkt, har vi altsaa faaet at vide, er ogsaa den nuværende radikal-socialistiske Regerings, og dette, synes jeg, er tilfredsstillende at faa klar Besked om. Jeg synes ikke, det kan gøres med at komme med en Bemærkning, der ikke vedrører Sagen, om, hvorvidt der skal